

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ԱՇԽԱՏՄԱՆ ԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

| աւրեդո՞ն ժաղադը և | մատուցած պուածը :

Մատուցած ծովուն եզերքէն քիչ մը հեռու պղտիկ քաղաք մը կայ | աւրետոն անուամբ, որ գրեթէ 555 տարիէ 'ի վեր մեծ ուխտատեղի է ամենայն քրիստոնէից, վասն զի հոն փոխադրուած է՝ լազարէթ քաղքէն սը | մատուածածնայ տունը : Ուհապէտ և ժայռի վրայ շինած է աս քաղաքը, բայց անոյշ ու մաքուր ջուր ունի, բոլորտիքն ալ որ առաջ անպտուղ դափնին երով ծածկուած էր՝ հիմա բոլոր այդի, ձիթենի և ուրիշ պտղաբեր ծառեր տնկած են ու երկիրը շատ գեղեցիկ դիրք ունի : Բնակիչքը գրեթէ 8000 հոգի են :

| աւրետոնի լուսուածածնայ տունը ըսելով կ'իմացուի անիկայ, որուն մէջ ծնաւ սուրբ կոյսը ու մեծցաւ. ուստի արդէն հաւատացելոց ուխտատեղի եղած էր՝ լազարէթէն լուսա փոխադրուելէն առաջ ալ :

Մը նբ լուսուածածնայ տանը առջի պատիւ տուողներն եղան առաքեալները, որ լուսուածածնայ վերափոխմանէն ետև մէկէն իրեն մասնաւոր յիշատակը կատարելու համար տաճար ձեացուցին ան տունը, ու աս յիշատակը պահեցին իրենց յաջորդներն ալ. և ինչպէս Պողոսթաւեռը և սուրբ գերեզմանը, ասանկ ալ աս սուրբ տունը մեծ ուխտատեղի եղաւ հաւատացելոց : Մեծին լուսանդիանոսի մայրը սուրբ հեղինէթագուհին այցելութեան ելլալով ան սուրբ տեղերուն, լուսուածածնայ տունը փառաւոր տաճարի մը պէս զարդարեց : Ետքը երբոր լարաբացւոց ձեռքէն սուրբ երկիրը առին խաչակիրք, կոփրետոս իրեն քաջզօրքերովը Վրիստոսի սուրբ գերեզմանին այցե-

լութի ընելէն ետև, գնաց նաև՝ լազարէթ լուսուածածնայ տունը տեսնելու . ասանկով նորէն շատցաւ ուխտաւորաց երթևեկութիւն : Եղբոր նորէն անհաւատից ձեռքը ընկաւ, 1291 մայիսի 9 նորէն զարմանալի հրաշքով լազարտիա փոխադրուեցաւ : Ին կողմի բնակիչքը տեսնելով աս հրաշքը՝ ապշեցան մնացին, մանաւանդ երբոր տեսան անկէ եղած անթիւ հրաշքներն ալ : Հոն երկու տարի ու եօթը ամիսի չափ կենալէն վերջը, յանկարծ լուսալիա փոխադրուեցաւ . առաջ իջաւ լեքանաթի գեղին քով անտառի մը մէջ : Լուսաշքիս առջի տեսնողները հովիւներն եղան որ ան տեղուանքը իրենց ոչխարները կ'արածեն եղեր . ետքը քովի բնակիչները և ուրիշ շատ մարդիկ ալ հոն վազեցին, ու համբաւը շուտ մը բերնէ բերան անցնելով բոլոր լուսակածութեցաւ . բայց աւազակները ուխտաւորաց բերած ընծաները տեսնելով, երբեմն երբեմն անտառէն կ'ելէին ու խեղջ ուխտաւորները կը կողոպտէին : Լարձես թէ աս պատճառաւ սուրբ տունը մէկ բարձր բլրի մը վրայ փոխադրուեցաւ՝ առջի տեղին մէկ մղոն հեռու : Ին բլրուրը երկու հարազատ եղբարց ժառանգութիւն էր, որ առջի բերան սիրով ընդունեցան տունը . բայց երբոր ուրեցին ունեցածնին բաժնել, ան բլրին համար վէճ եղաւ թէ արդեօք որու կ'ինայ . կ'ըսեն թէ այնչափ տաքցեր են որ ինչուան մէկզմէկ թրով վիրաւորելով վէճը դադրեր է . և կարձես թէ աս կը ուուին պատճառաւ ալ տունը նոյն տեղին ելեր ու մէկ նետաչափ հեռու տեղ գնացեր է լեքանաթիի ճամբուն վրայ, ու ինչուան հիմա հոն է : լեքանաթիի մարդիկը իրենց մասնաւոր պաշտպան ընտրեցին սուրբ կոյսը, ու ան մատրան բոլոր քովի երկիրները իրեն ընծայեցին . հիւղեր՝ տնակներ՝ հիւրանոցներ շինեցին, դուրս ալ սեղան մը կանգնեցին . ետքը առանձին մարդիկ իրենց համար ալ

տներ շինեցին . ասանկով] աւրետոնը գեղ մը ձևացաւ , ու ետքը քաղաք դարձաւ : Առքանաթացիք փառաւոր տաճար մը շինեցին՝ սուրբ տունը մէջը առնելու համար . Քուլիս Բ պապը նոր տաճար մըն ալշինեց առնինէն աւելի փառաւաւոր , քովն ալ քահանայից բնակելու տեղ . ուրիշ հայրապետներն ալ չորս կողմը պարիսպ քաշեցին , ու քաղաքին պատիւը աւելի մեծցուցին՝ եպիսկոպոսական աթոռ ընելով . աս պատճառաւաւ աւելի շատցան ուխտի գնացողները . կ'ըսեն թէ ամէն տարի ինչուան 200,000էն աւելի ուխտաւոր կ'երթայ հոն : Իսկ թագաւորներուն իշխաններուն տըւած փառաւաւոր ընծանները խիստ շատ ու հարուստ բաներ էին . և թէպէտ Պաղղիացիք ան գանձերուն մեծ մասը յափշտակեցին ատենով , բայց ետքը նորէն հարըստցաւ :

Կ տունը 31 ոտք երկայնութիւն ունի , 13 ոտք լայնութիւն , 18 բարձրութիւն . ներսը մէկ թագաչափ բարձրութեամբ արձան մը կայ Ա ստուածածնայ՝ մայր փայտէ շինած . աս արձանը Պաղղիացւոց խովովութեան ատենը Փարիզ տարուեցաւ , բայց ետքը 1801էն Պիոս Է հայրապետին աղաչանքովը նորէն դարձուցին . անոր տակը սեղան մը կայ ակատ՝ յասպիս ու գոճազմ քարերէ շինած . աս աղնիւ ընծան Լոզմաս Բ , Ուոսքանայի դուքսը նուիրեց . աս սեղանին մէջ ագուցած է նաև սուրբ տանը հետեկած առջի սեղանը : Ա սեղանին ձախ կողմը պատին վրայ թնդանօթի ռումբ մը կախուած է , որ Ա իրանտոլայի պաշարման ատենէն մնացած է . իսկ աջ կողմը դարան մը կայ , մէջը խոհակերոցի կարասիք և ուրիշ անօթներ . պատուհանին տակը խաչելութեան պատկեր մը կայ , երկու կողմն ալ սուրբ կուսին և Քովհաննէս աւետարանին պատկերքը : Ա ատ փառաւոր զարդերով շինուած է դրսի կողմը , որուն երկայնութիւն է 60 թիզ , լայնութիւնը 40 ու բարձրութիւնը 50էն

աւելի . տանը չորս կողմը 16 սիւն կայ՝ վարպետ բանուածքներով զարդարած . բոլոր ծախքը 250 հազար ֆրանքէն աւելի եղաւ : Տունը խաչաձև է . մէջը տասուերկու մեծ սիւներու վրայ կեցած գմբէթ մը կայ . չորս կողմը եօթը մատուռ ունի . հեռուն ուրիշ մատուռներ ալ կան՝ երեւելի նկարիչներու պատկերներով զարդարած , Ճակատն ալ մարմարիոնէ գեղեցիկ արձաններով : Հրապարակին մէջ մէկ յորդ աղբիւր մը կայ շատ մեծագործ . երեւելի է նաև աւանդատունը ու մեծ սրահը , ուր որ կը պահուին գանձերն ու ընծանները :

ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Խ-ծէն Այս գաղղիացւոյն Ուահառական Հրեայ անունով գիրք :

ԳԱՎԱԴԱԿԱՆ մատենագրութիւն ուրիշ ամէն ծաղկեալ ազգաց մատենագրութեանը համեմատելով՝ գրեթէ միշտ ամէն ազգաց մէջ դիւրաւ ընդունելի եղած է : Իայց , թէ որ քանի մը շատ երեւելի մատենագիրներ դուրս հանենք , շատ անգամ աս ազգին մատենագրաց մեծ մասին մէջ կը պակսի խորին փիլսոփայական մըտածութիւն , ու բացատրութեան ոյժ : Այս սակայն որովհետեւ բնական ընորհք մը , համոզողական վայելցութիւն մը ու լեզուի անուշութիւն մը ունին , անոր համար ամէն տեսակը ընթերցողաց սիրելի կ'ըլլան : Ա անաւանդ աւելի ընդունելի կ'ըլլան չափաւոր գիտնականաց , որ ամէն ազգի մէջ խորունկ մտածողներու հետքաղդատելով՝ շատ աւելի են : Քաւալին աս է՝ որ ամէն գրուածք , ինչպէս ամէն ազգի մէջ՝ այսպէս Պաղղիացւոց մէջ ալ , միշտ օգտակար չեն . երբեմն ծուռ մտքէ , երբեմն ալ ապականեալ սրտէ առաջ գալով՝ շատ վնասներու պատճառ կ'ըլլան : Ա այսպիսի վնա-